

מ"ת 1539/04/18 - מדינת ישראל נגד איסאקוב

בית משפט שלום חדרה

21 יוני 2018

מ"ת 1539-04-18 מדינת ישראל נ' איסאקוב (עציר)

בפני כב' השופטת דויד

מדינת ישראל

נגד

איסאקוב

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר אותה הגיש המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים של המבקש. הצדדים הציגו הסכמות ביום 10.4.18, לפיהן ישוחרר המבקש בתנאים, כך שישהה במעצר בית מלא בביתו בפיקוחן לסירוגין של שתי מפקחות, ותנאים נוספים.

במקביל, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת התיק העיקרי הכולל, בין היתר, רכיב של מאסר בפועל למשך 3 חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת חיובית מטעם הממונה.

ההסדר הוצג ביום 10.4.18, ביום בו, כאמור, שוחרר המבקש בתנאים.

לאחר מועד זה, התקיימו מספר דיונים בתיק העיקרי, המתנהל אף הוא לפניי, בהם ביקש המבקש שהות על מנת להמציא מסמכים רפואיים אותם ביקש ממנו הממונה על עבודות שירות. המדובר היה במסמכים מטעם שני רופאים

מקצועיים, והדיונים נדחו לבקשתו לשם המטרה האמורה.

ביום 13.6.18 הונחה על שולחני במסגרת התיק העיקרי חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, לפיה המבקש העביר חומר רפואי שנבדק על ידי רופא הממונה. הרופא הממונה קבע, בהתאם לאמור בחוה"ד, כי אין התייחסות באותו חומר רפואי שהוגש לשאלות אותן הפנה רופא הממונה לרופא המקצועי. לפיכך, חוות הדעת לא המליצה על ריצוי עבודות שירות.

משכך, הדיון נדחה לקבלת חוות דעת משלימה מטעם הממונה על עבודות שירות, לאחר שהמבקש יפעל להעברת מסמכים נוספים לרופא הממונה, ליום 8.7.18.

מסכימה אני עם ב"כ המבקש לכך שבמועד הצגת ההסדר לענין העונש וכן ההסדר לענין שחרורו של המבקש בתנאים, לא ניתן היה לצפות כי קבלת חוות דעת סופית מטעם הממונה על עבודות שירות בעניינו של המבקש תאריך זמן כה רב. בנוסף, התרשמתי כי המבקש עשה כל שלא ידו על מנת לספק את כל המסמכים הרפואיים לממונה על עבודות שירות.

סבורה אני, כי יש לערוך אבחנה בין מקרה בו חוות הדעת מטעם הממונה הינה שלילית לנוכח מידעים מודיעיניים או לנוכח בדיקות שתן שאינן תקינות לבין מקרה כמו המקרה שלפניי בו כפסע בין המבקש לבין קבלת חוות דעת חיובית מטעם הממונה על עבודות שירות, והדבר תלוי בקבלת מסמכים רפואיים אשר רופא הממונה יאשר כי הינם מספיקים לצורך קביעת התאמתו של המבקש לביצוע עבודות שירות.

(.ס.ס.)

(.ב.ב.)

קושי נוסף אותו העלה ב"כ המבקש, הינו הקושי הנעוץ בכך שהרופא המקצועי איננו מוכן ליתן דעתו לענין כשירותו הפיזית של המבקש לבצע עבודות שירות, וזאת לנוכח טענתו כי הדבר איננו מעניינו.

במצב זה, נוצר מעגל בעייתי בו המבקש עושה כמיטב יכולתו על מנת לקבוע תורים אצל רופאים מומחים, להעביר מסמכים לממונה על עבודות שירות וחוזר חלילה. המבקש מתנהל בשתי חזיתות - האחת, הממונה על עבודות שירות אשר מבקש מסמכים נוספים והשניה, הרופאים המקצועיים אשר אינם מוכנים לתת דעתם לענין מסוגלותו של המבקש לבצע עבודות שירות.

ומכאן, הבקשה המונחת לפניי, אשר לטעמי מונחת בצדק ויש מקום להיעתר למבוקש לה, גם אם באופן חלקי ואפרט.

מעצר עד תום ההליכים איננו ענישה אלא אמצעי לאיין, בין היתר, מסוכנות. שאלת המסוכנות עליה להיבחן מחדש, לעיתים, בשלבים שונים בהם נתון התיק העיקרי. משהוצג הסדר טיעון לפיו רכיב המאסר בפועל סוכם כי יהיה לתקופה של 3 חודשים וכי בכפוף לחוות דעת חיובית מטעם הממונה על עבודות שירות, ירוצה בדרך של עבודות שירות, מלמד

כאלף מילים על העובדה כי אין המדובר במבקש אשר מסוכנותו הינה ברף הגבוה מאוד וכי קרוב לוודאי שלא ירצה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. נתון זה מתעצם שבעתיים בענייננו שעה ששאלת ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות תלויה במסמכים רפואיים בלבד. ואולם, קבלתם של אותם מסמכים אורכת זמן רב מן הצפוי.

סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, קובע כי:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון

חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות

בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נישתנו נסיבות או עבר זמן

ניכר מעת מתן ההחלטה".

במקרה דנן, סבורני כי הבקשה אשר הוגשה מטעם המבקש עונה על הנקוב בסעיף זה, כך שלטעמי עצם ההשגחה הבלתי צפויה של ההליך העיקרי הינה בבחינת שינוי נסיבות, אותו לא היה ניתן לצפות בעת הצגת ההסכמות בין הצדדים.

מלבד זאת, קיימות נסיבות מיוחדות אישיות הקשורות במבקש אשר מחזיק בעסק עצמאי אשר הידרדר מאוד בשל היותו נתון במעצר בית מלא. בנוסף, המבקש הינו אב ל- 5 ילדים, ואינו מבקש חלונות לשם התאווררות או כל דבר עבורו אלא מבקש לצאת למספר שעות מידי יום על מנת לפרנס את בני משפחתו.

כאשר מצליבים את הנסיבות הללו ביחד עם העובדה שככל הנראה בסופו של יום המבקש ירצה מאסר בדרך של עבודות שירות למשך 3 חודשים, וקטן הסיכוי לכך שישלח לריצוי מאסר בפועל, אינני רואה מניעה לקבל את בקשתו.

יצוין, כי גם המסוכנות הראשונית אשר נשקפה מצד המבקש הינה מסוכנות כאשר הוא מצוי מאחורי הגה. המבקש פסול עד לתום ההליכים, ולא נתבקש שינוי של נתון זה.

לאור כל האמור לעיל, הנני מתירה למבקש לצאת בימים א' עד ו' את מעצר הבית בו הוא נתון, בין השעות 06:00 עד 17:00.

במשך יתר שעות היממה, יהא נתון המבקש בתנאי מעצר בית חלקי, בהתאם להחלטתי מיום 10.4.2018.

יתר תנאי השחרור שנקבעו באותה החלטה, יוותרו על כנם.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ח, 21/06/2018 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

מיכל דויד, שופטת